Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26003
Copyright: Admont, Benediktinerstift

est homo. et cū homine loquente in terra ds qui et in celo et ubiq; est una eadēq; psona est.
Ergo qui descendit ipse ē. et q ascendit sup omis celos unus idēq; filius di et filius hois. q ex eo
ascendē potuit. quia n ut heretica blasphemare ausi s ex MARIA in eū supsit. s; de ce
lo ubi ante MARIA fuerat in illā descendit. Hec aū oma sic nichodemo dicebant. ut
interi clausa tanq; subuelamine tegerent. quia mod quo hec fieri possent illo etiā q̄rente
n exp̄mebat. Ha reuera nox erat. et obhoc dicta hec vt quecūq; similia congerebant. ut orto
die. idē clarificato ihu presurrectionē et ascensionē ipsi dicta factis. immo dicta et facta
scripturis conferent. et te demū oportune INTELLEGERENTUR.

Hoc sane ingrā labiorū ei uenerandū ē. qd cū dicere potuisse nemo ascendit in celū n ego
qui sū in celo. maluit dicere n filius hois q ē in celo. sic insequnt aut. ita exaltari oportet filiū
hominis. cū dicere potuisse ita me oportet exaltari. Sic et in ceris pene omib locis fami
liare ē oris ei appellare se filiū hois. Et qdē cū hac appellatione meli humiliatis suavi
tate dicta ei redolent. q exemplo docem nos qq; uicium oresiactantie uoces deuitare. Verū
et pt hoc ē aliud qd in hoc nomine filii hois rememorantes ampli delectem. Creni pri
mū atq; frem nrm sese uult intelligi. ta frequnte habes in ore suo appellationē filii hois.
Et peul dubio magis hoc m sese indicat nob affinē. q si se appellare tantū hominē. Qd
ut in dubitant patat ope pcū est respondere his q querere solent cur ds obrestauratione gnris
humani hoiem assumens n de ta plasmauit qm assumere et qua fecerat ada. s; ex gnre eius de
ada. et massa p dita uera sumpsit hominis naturā de semine dbrahe. de stirpe dauid. de
carne femine licet uirginis. Ad hoc breuit respondere libet. qa poterat qdē de ta s que
assumere et plasmare nouū hominē. et eet qdē caro et sanguis. s; n nra caro neq; nr sanguis.
homo quidē. s; n prim nob. homo plane. s; n filius hominis. Qua ppt nec ta iusta eet causa
nre redeptionis. qppe cū n eadē peccatū expiare caro que peccatū admisit. nec ta rec
te nra reputaret iustitia uni hominis utpote ignoti. et agnre nro alieni. He aut mia et ue
ritas obuiauerunt s. qa nos i uno eodēq; x et misedit diuinitas req̄siuit. et iuste nra ca
ro reciliauit. cū idē ds et homo creator et prim nr sit. Hoc g nob cgruo cognato affec
tu loqt ingrā que diffusa ē in labiis ei. cū ta crebro tanq; familiariē se appellat filium
hois. ut uni eidēq. x tanq creatori nro debitū amorē et honorē exhibeam. et tanq pri
mo occuram cū fiducia dilectionis. Sequt. Et sic moyses exaltauit serpentē in deser
to. ita exaltari oportet filiū hois. ut omnis q credit in illū n peat. s; habeat uitā eternā.

Ecce quale uitā. quale introitū uni expectanti regnū di. et in illo uno omib qui
expectant vt querunt illud paulatū saluator ostendit. Dixerat n n renatū q̄mq
posse uidere regnū di. renatū aut n undecunq; s; ex aqua et spū sco spirante ubi uo
luerit. et ceta magna qdē et alta. que tn n du nichodemū alti pueerant. ut plus
de illo estimare quā pmo confessus ē dicens. scim quia a do uenisti magister. Hunc